

březen/
duben

WOLKROVINY

2021

Obsah

Úvodní slovo šéfredaktora	3
Rozhovor s učitelem – Veronika Ciková.....	4
Téma čísla: Velikonoce.....	6
Stručná historie Velikonoc.....	6
Jak slavíme Velikonoce v Česku	6
Jak se slaví Velikonoce ve světě	7
Francie	7
Německo	8
Velká Británie	9
Velikonoční anketa	11
Velikonoční luštění	13
Recenze filmu: Wonka	15
Svátek sv. Patrika	15
Povídka na pokračování: Bílá lež.....	16

Úvodní slovo šéfredaktora

Vážení čtenáři,

vítám Vás u nového čísla školního časopisu Wolkroviny. Březnové – dubnové číslo jsme zaměřili hlavně na Velikonoce. Můžete si tedy přečíst, jak Velikonoce vlastně vznikly, ale také jak se slaví u nás a ve světě. To ale ze speciální velikonoční rubriky není vše. Dále jsme pro Vás připravili anketu, tentokrát zaměřenou právě na Velikonoce a luštění, opět s velikonoční tematikou.

Velikonoce však nejsou jediným tématem, kterému jsme se věnovali. V období, pro které toto číslo vydáváme, se ve světě neslaví jen Velikonoce, nýbrž i Den sv. Patrika. Můžete se tedy těšit na článek i o tomto svátku. Zařadili jsme rovněž rozhovor s učitelem, konkrétně s paní učitelkou Veronikou Cikovou, recenzi na chystaný film *Wonka* a na konci vydání najdete již tradiční příběh na pokračování.

Na závěr bych také chtěla v redakci přivítat novou posilu, Jakuba Havla ze třídy O2.B. Věřím, že ho práce pro školní časopis bude bavit a naplňovat a že jeho články bude číst spousta spokojených čtenářů.

Příjemné čtení přeje

Karolína Příbylová,
šéfredaktorka

Rozhovor s učitelem – Veronika Ciková

Odkud pocházíte?

Pocházím ze středního Slovenska. Z obce Buluša.

Kde jste studovala?

Střední školu jsem vystudovala ještě na Slovensku, vysokou školu jsem už studovala v ČR, a to Univerzitu Palackého v Olomouci.

Proč jste se rozhodla dělat zrovna učitelku? Bylo i jiné povolání, nad kterým jste přemýšlela?

Mám ráda práci s lidmi a mezi lidmi. A k tomu je učitelství ideální. Miluji ten frmol ve škole a také to, že po letech potkám bývalého studenta a je z něho třeba architekt. To mě těší.

Máte dobrý vztah ke studentům?

Hmm. Snažím se. Snažím se s každým v rámci možností vycházet a domluvit. Možná by to byla otázka i na moje studenty... :-)

Změnilo se něco od doby, co jste se vrátila z mateřské dovolené? Je to pro Vás těžší, nebo naopak snazší, když je distanční výuka?

Změnilo se hodně. Pan ředitel, osazenství kabinetu, někteří kolegové přibyli, jiní odešli. No a hlavně se změnila samotná výuka na distanční. A to je ta největší změna a za mě ne k lepšímu. Docela trpím. Chybí mi

osobní kontakt se studenty a škola jako taková, káva v kantýně :-)

Proč jste si jako kombinaci předmětů zvolila zrovna výtvarnou výchovu a biologii?

K výtvarnu táhnu od malička. Vždy mě bavilo tvoření – mám vystudovanou uměleckou průmyslovku se zaměřením na návrhářství oděvů. Takže výtvarka byla jasná volba. A biologii jsem volila z toho důvodu, že miluji přírodu (prostě holka ze slovenských hor). Také fungování lidského těla mě vždy fascinovalo. Polovinu základní školy jsem také chodila do zdravotnického kroužku :-)

Jak se Vám spolupracuje s ostatními pedagogy?

Já jsem velice nekonfliktní člověk, vždy s každým hledám tu správnou cestu. Spolupracuje se mi dobře.

Máte čas na nějaké koníčky? Pokud ano, jaké?

Ano. Na koníčky si čas najít musím, abych nezešilela :-D Běhám, cvičím tabatu, miluji chození po horách, v zimě lyže. A když je venku škaředě, zalezu pod deku s dobrou knížkou, nebo pozvu přátele na dobré jídlo. Ráda si zajedu do Vídně, či do Prahy a toulám se po galeriích. Je toho hodně... Nejvíce času ale věnuji svým dvěma dětem.

Co se Vám jako první vybaví, když se řekne *Gymnázium Jiřího Wolker*?

Školní ples. :-DDD

To, nebo to?

Vyberte si vždy ze dvou věcí, kterou máte radši nebo je Vám bližší. Odpověď by měla být rychlá bez většího přemýšlení.

a) Město, nebo vesnice?

Město.

b) Kniha, nebo film?

Kniha.

c) Kalhoty, nebo sukně?

Kalhoty.

d) Hluk, nebo ticho?

Ticho.

e) Jste spíš ranní ptáče, nebo noční sova?

V průběhu života se to mění. Teď jsem ranní ptáče, které chodí spát po půlnoci :-D

f) Slunce, nebo déšť?

Slunce.

g) Ovoce, nebo zelenina?

Zelenina.

Autor: Markéta Petříková

Téma čísla: Velikonoce

Stručná historie Velikonoc

Velikonoce jsou nejdůležitějším křesťanským svátkem, neboť tento den je výročím Ježíšova vzkříšení z mrtvých. Nejstarší záznamy o slavení křesťanských Velikonoc můžeme datovat až do roku 50 po Kristu, avšak

první podoby tohoto svátku slavili Židé, po vyjití z otroctví Egypta. Ti jej na památku slaví dodnes. Proto se i některé zvyky z židovské podoby svátku přenesly do křesťanského ekvivalentu.

Autor: Jakub Havel

Jak slavíme Velikonoce v Česku

Přípravy na Velikonoce začínají ještě docela dlouho před nimi. 40 dní před Velikonocemi křesťané slaví masopust, který končí Popeleční středou. Navštíví kostel, kde jim kněz na čelo nakreslí křížek z popela. Popeleční středou začíná čtyřicetidenní postní období trvající až do Velikonoc.

Postní období je dlouhé přibližně 6 týdnů, přičemž každá neděle postního týdne má vlastní pojmenování – Pučálka, Pražná, Kýchavá, Družná, Smrtná a Květná neděle. Na Smrtnou neděli lidé vynášejí smrt, loučí se se zimou a vítají jaro. O týden později, na Květnou neděli, si lidé připomínají vjezd Ježíše do Jeruzaléma a v kostele kněz předčítá Pašije (jsou o umučení Ježíše Krista). Květné neděli se říká Květná podle květů, kterými jsou vyzdobeny kostely. Mají připomínat palmové větve, kterými lidé z Jeruzaléma vítali Ježíše. V Česku nahrazujeme palmové větve vrbovými větvičkami, tzv. kočičkami.

Po Květné neděli nastává tzv. pašijový týden, kterému se říká i

velikonoční. Dny pašijového týdne mají každý svůj název a své tradice.

Modré pondělí – Na Modré pondělí se kostely zdobily modrým sukem. Lidé v tento den podle tradice nepracovali.

Šedivé úterý – Na Šedivé úterý se většinou uklízelo a hospodyňky vymetaly pavučiny z koutů.

Škaredá středa – Škaredá středa je dnem, ve kterém Jidáš zradil Ježíše. Lidé by se v tento den neměli mračit, protože by jim to zůstalo po celý rok. Kněží v kostelech pálí vrbové větvičky (kočičky), které zůstaly v kostele pověšené od Květné neděle minulého roku.

Zelený čtvrtek – Na Zelený čtvrtek jedí lidé jídla zelené barvy. Připomínáme si poslední večeři Ježíše. Lidé by se na Zelený čtvrtek neměli s nikým hádat a měli by odpouštět druhým. Také na Zelený čtvrtek „odletí“ zvony do Říma a lidé chodívají s tzv. řehačkami, aby zvuk zvonů nahradili.

Velký pátek – Velký pátek je dnem Ježíšova utrpení na kříži a jeho smrti. Je to den smutku, modliteb a tichého

rozjímání. Podle tradice se otevírají hory s poklady. Lidé by v tento den neměli hýbat zemí, prát prádlo, ani nikomu nic půjčovat.

Bílá sobota – Bílá sobota se nese ve znamení smutku a truchlení, protože právě v tento den Ježíš ležel v hrobě. V noci na neděli (bývá nazývána Velká noc, od toho odvozeno slovo Velikonoce) Ježíš vstal z mrtvých. Nebývají mše ani jiné svátosti. Doma se v ten den ještě před svítáním zametalo, dále se uklízelo a pralo. Také se pletly pomlázky a začala se zdobit vajíčka. Protože to byl poslední den postního

období, pekly se mazance, jidáše a beránek.

Velikonoční neděle, Boží hod velikonoční – Lidé navštěvují kostel a přináší mazance a beránky, které si nechávají posvětit. Připomínáme si vzkříšení Krista. V tento den také končí dlouhé postní období.

Velikonoční pondělí – Na Velikonoční pondělí chlapci chodí s pomlázkou a mrskají děvčata, která jim za odměnu dávají nabarvená vajíčka. Traduje se, že pokud dívka nebude na Velikonoční pondělí vymrskána, tzv. „uschne“.

Autor: Karolína Příbylová

Jak se slaví Velikonoce ve světě

Francie

Velikonoce jsou původně pohanské svátky a dříve slavily návrat jara. Datum je určeno podle lunisolárního židovského kalendáře, a připadají po prvním jarním úplňku. Mění se tedy každý rok, ale pořád se pohybují mezi 22. březnem a 25. dubnem.

Na Zelený čtvrtek, tři dny před Velikonočními svátky, zvony přestávají zvonit. Říká se, že odlétají do Říma v upomínku na ukřižovaného Krista. Zvony se vrací v neděli ráno a zároveň shazují čokolády pro děti do zahrad! V neděli dopoledne si tedy děti připraví košíček a jdou hledat velikonoční

Avant d'être une fête chrétienne, Pâques était une fête païenne qui célébrait l'arrivée du printemps. Sa date est déterminée par le calendrier lunaire

čokolády na zahradu či v bytě: slepice a vajíčka – symbol života a obrození, čokoladové zvonky – symbol zmrtvýchvstání, rybičky – velikonoční symbol pro Křesťany (narážka na «záračný rybolov» v Bibli), ale také zajíce – symbol Velikonoc v Německu a v severovýchodní Francii, v Alsasku.

Tradiční velikonoční nedělní oběd se skládá z chřestu s majonézou, pečeného nebo grilovaného jehnečího masa (beránek má totiž hodnoty nevinnosti a čistoty) a samozřejmě čokoládového dezertu ☺

Veselé Velikonoce!

et tombe le premier dimanche de printemps qui suit la pleine lune. Elle change donc chaque année mais elle est est toujours comprise entre le 22 mars

et le 25 avril.

Le jeudi Saint, trois jours avant la fête de Pâques, les cloches des églises ne sonnent plus. On dit qu'elles partent à Rome pour rendre hommage à Jésus, disparu sur la croix. Elles reviennent le dimanche matin en laissant tomber des chocolats pour les enfants dans les jardins ! Le dimanche matin, les enfants prennent un petit panier et vont donc à la chasse aux oeufs et ramassent les chocolats dans le jardin ou dans leur appartement : des poules et des oeufs en chocolat, symbole de vie et de renaissance, des cloches, symbole de

résurrection, des poissons, symbole de Pâques pour les Chrétiens (allusion à la « pêche miraculeuse » dans la Bible) mais aussi des lapins, symbole de Pâques en Allemagne et dans le nord-est de la France.

A midi, le repas traditionnel du dimanche de Pâques se compose d'asperges à la mayonnaise, un légume vert typique du printemps, de l'agneau pascal, qui symbolise les vertus d'innocence et de pureté, et bien sûr, d'un dessert au chocolat 😊

Joyeuses Pâques !

Autor: Marion Berard

Německo

Pro Němce jsou Velikonoce významnější než Vánoce, protože symbolizují radost a vítězství nad smrtí. Tyto svátky jsou proto spojovány s cestováním, návštěvou příbuzných a přátel a většina z nich nevynechává ani návštěvu kostela a velikonoční bohoslužby.

Mezi oblíbené disciplíny patří hození vejce do dálky nebo co nejvýš. Ale pozor, nesmí se rozbít! Zvykem také bývá, že se majitel domu pokouší přehodit vejce přes střechu. Člen rodiny pak chytá na druhé straně. Hod má ochránit stavení před bleskem.

Für die Deutschen ist Ostern bedeutender als Weihnachten, weil es Freude und Sieg über den Tod symbolisiert. Diese Feiertage sind daher mit Reisen, Besuchern bei Verwandten und Freunden verbunden, und die meisten von ihnen verpassen keinen Besuch in der Kirche und bei den Ostergottesdiensten.

Koledovat s pomlázkou v Německu děti a dospělí nechodí, stejně tak neznají zvyky jako je polévání studenou vodou. Malovaná vajíčka a jiné druhy sladkostí hledají děti na zahradách a v přírodě, kam je schovali rodiče. Ti ale dětem tvrdí, že jim je sem přinesli velikonoční zajíci.

Zajíc je v Německu tedy symbolem Velikonoc. Velikonoční jídelníček je ale podobný jako u nás. Nechybí malovaná vejce, skopové, jehněčí maso a mazance z hutného těsta, koláčky a koblihy.

Zwischen beliebte Disziplinen gehört das Werfen von Eiern in die Ferne oder am höchsten an. Aber Vorsicht, es darf nicht zerschlagen! Es ist auch üblich, dass der Hausbesitzer versucht, Eier über das Dach zu werfen. Das Familienmitglied fängt dann auf der anderen Seite. Der Wurf soll das Gebäude vor Blitzen schützen.

Kinder und Erwachsene gehen in Deutschland mit Pomlázka keine Lieder singen, sie kennen auch keine Bräuche wie mit kaltem Wasser gießen. Die Kinder suchen bemalte Eier und andere Arten von Süßigkeiten in Gärten und in der Natur, wo ihre Eltern sie versteckt haben. Aber sie

Zdroj: <https://prozeny.blesk.cz/velikonoce-nemecko>

Velká Británie

Introduction

For this school magazine issue we have prepared a special topic about Easter. On this article have been working my friends from English club at our school. **Veronika** has written the part about Easter bunny, **Adam** has prepared the part about Easter Days, **Matyáš**, who prepared the funny part about food and **Annie** wrote the part about Easter Egg hunt. We hope that you'll enjoy reading our article!

Easter days

Holy/Maundy Thursday

In 13th Century, there was a tradition that people washed other, poor people's feet, but this tradition was in 18th century discontinued. In 19th century it was changed to money allowances.

Good Friday

People bake Hot cross buns with a cross symbol on it. It is a cake topped with a lemon flavoured icing (poleva).

Easter Day

People decorate eggs and invite their friends and family for a lunch. Typical meal is a lamb roast.

behaupten den Kindern, dass die Osterhasen sie hier gebracht haben.

Der Hase ist also ein Symbol für Ostern in Deutschland. Aber die Osterernährung ist ähnlich wie bei uns. Es fehlt nicht bemalte Eier, Hammelfleisch, Lammfleisch und Osterbrote von dichtem Teig, Kuchen und Krapfen.

Autor: Markéta Petříková

Easter Monday

This is the day when chocolate eggs and bunnies are given and received 😊 Also egg hunt takes place. Some parts of UK organize egg rolls – rolling eggs down a slope.

Easter bunny

The Easter bunny is symbol of Easter, depicted as a rabbit bringing Easter egg. The Easter bunny is originally from Germany. Easter bunny is sometimes depicted with clothes. The bunny carries colored eggs in his basket, candies and sometimes also toys to children's homes. The custom was first mentioned in 1682 as a German tradition of an Easter Hare bringing Easter eggs for the children.

Food

As you probably know, on Easter people eat a lot of chocolate, (obviously) but we people (if you're reading this from Mars). People also eat other meals like the classic cadbury egg (yum!), butter cake (also yum), carrot cake, easter biscuit, easter bread, and the main food of the day (apart from easter eggs) is the chocolate bunny! But these are mostly British foods. Of course there are many other Easter meals from different countries. For instance Slavs eat a tall cake named Kulich (what a weird name),

Sárgatúo (excuse me, what the actual thing is that spelling) in Hungary, and many more, which I would not even be able to fit in here.

P.S.: I know you're not reading this from Mars hehe.

Easter egg hunt

Finding Easter eggs is one of the most famous Easter customs. On Easter Sunday morning, the children look for chocolate eggs in the house and in the garden, which the Easter bunny hid for them there.

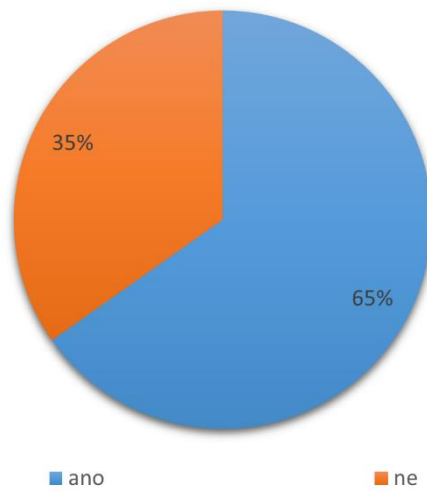
*Autoři: Eliška Tomková, Veronika Veselá O2.B, Adam Fajkus O2.B,
Matyáš Jan Zálešák O2.B, Annie Petriciusová O2.B*

Velikonoční anketa

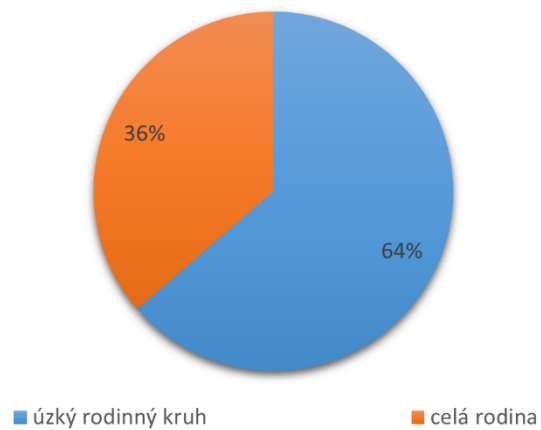
V rámci naší speciální velikonoční rubriky jsme pro vás připravili i velikonoční anketu. Zeptali jsme se celkem na 4 otázky týkající se velikonočních tradic, ale i proč vůbec Velikonoce slavíme. Výsledky ankety najdete níže.

Malujete kraslice?

Navštěvujete se o Velikonocích celá rodina, nebo je slavíte pouze v úzkém rodinném kruhu?

Autor: redakce

Velikonoční luštění

Tajenka – Podle obrázků doplňte do řádků slova. Následně vyluštěte tajenku.

1. 1. [] [] [] [] [] [] [] [] [] []

2. 2. []

3. 3. []

4. 4. []

5. 5. []

6. 6. []

7. 7. []

8. 8. []

Osmisměrka – V osmisměrce je ukryto celkem 8 slov souvisejících s Velikonocemi.

C	E	N	A	Z	A	M	Y	Z	R
U	J	K	C	B	M	R	H	B	E
Ř	I	F	W	N	Č	Á	E	Í	C
E	Š	Á	D	I	J	R	U	K	I
H	A	M	V	J	Á	A	I	N	L
T	P	X	T	N	Ě	Ž	H	C	S
A	E	D	E	B	D	L	S	V	A
Č	A	K	Z	Á	L	M	O	P	R
K	T	O	R	G	P	F	B	E	K
A	K	Č	I	Č	O	K	I	S	A

Řešení – strana 20

Autoři: Markéta Petříková, Karolína Přibyllová

Recenze filmu: Wonka

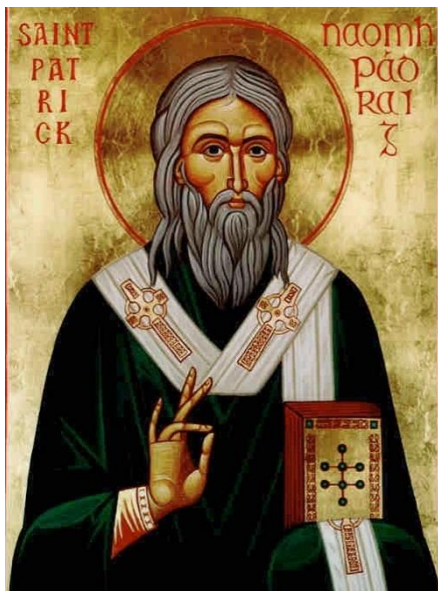
Určitě už se každý z Vás setkal s knihou Karlík a továrna na čokoládu, od světoznámého spisovatele Roalda Dahla. Ať už jste se s ní setkali v povinné četbě nebo prostě sami od sebe, určitě se Vám zaryl do hlavy bláznivý, avšak absolutně skvěle vypravovaný příběh Karlíka a jeho dědy. V tomhle článku se ale nebudeme bavit o knize samotné, nýbrž o jejím filmovém zpracování. Jak už možná víte, tak filmové zpracování už vytvořeno bylo, a to rovnou dvakrát. Poprvé v roce 1971 a podruhé až roku 2005, kde hrál v hlavní roli velmi známý herec Johny Depp. Víte, jak se říká: „Do třetice všeho dobrého“, a to si asi řekli nejspíš lidé z Warner Bros (majitelé práv na knihu) a oznámili nové pokračování. Tohle pokračování bude však spíše zachycovat příběh, jak z názvu vyplývá, Willyho Wonky. Mělo by jít o jakýsi jeho

„origin story“, takže bychom se mohli dozvědět, jak například přišel k oné továrně na čokoládu a jak se z něj stal Wonka, kterého známe dnes. Co se týče týmu, co bude film natáčet, tak Vám bude určitě do očí bít jméno David Heyman (režisér většiny filmů o Harrym Potterovi), ten bude zaštitovat film jako producent. Na roli scénáristy byl obsazen Simon Ritchie a v neposlední řadě režisér Paul King (režisér obou filmů Paddington). Pokud Vás zaujal námět nebo samotný příběh, budu Vás muset zklamat. Wonka se totiž do našich kin/na naše obrazovky dostane až 17. března 2023, tudíž máme ještě spoustu času do první premiéry. Každopádně doufejme, že za dva roky dokáží natočit obstojné pokračování, které bude skvěle doplňovat zbylé dva díly.

Autor: Jakub Havel

Svátek sv. Patrika

Svátek sv. Patrika (také Den sv. Patrika) je svátek slavený v Irsku a všude ve světě, kde Irové žijí. Irové si jím připomínají smrt sv. Patrika, patrona Irska, ale i křesťanství a irskou kulturu obecně. Lidé navštěvují veřejné průvody a festivaly, nosí zelenou barvu a rovněž navštěvují kostely. 17. března je v Irsku také státní svátek, takže lidé nejdou do práce a do škol.

Dobová podobizna sv. Patrika

Saint Patrick was a British missionary, who lived in 5th century A. D. When he was young, he was kidnapped by Irish raiders. A few years later Patrick went back to Ireland to turn Irish people to Christians. The legend says that Saint Patrick has died on 17th March. That is

Svatý Patrik byl britský misionář, který žil v 5. století n.l. V mládí ho unesli irští lupiči. O několik let později se Patrik vrátil do Irska, aby u jeho obyvatel prosazoval křesťanství. Legenda praví, že sv. Patrik zemřel 17. března 461. Proto Irové slaví Svátek sv. Patrika v tento den už od 10. století. Svatý Patrik v celém Irsku osobně pokřtil více než 120 000 lidí a založil více než 300 chrámů.

St. Patrick's Day

Saint Patrick's Day is an Irish festival, which is celebrated on 17th March in Ireland and all around the world where Irish people live. It commemorates the death of Saint Patrick, patron of Ireland, Christianity and culture of Irish people in general. People join public festivals and parades, wear green and some people visit churches as well. On 17th March is also a public holiday, so people don't go to work and schools.

why Ireland has celebrated St. Patrick's Day on this day since 10th century. Saint Patrick has christened personally more than 120,000 people and he has established more than 300 temples all around Ireland.

Autor: Karolína Přibyllová

Povídka na pokračování: Bílá lež

„Více nám poví naše kolegyně,“ přednášela vážně moderátorka v televizi a na obrazovce se objevila slečna s vyděšeným výrazem. Byla bledá jako stěna a na ruce, ve které držela mikrofon, byl vidět obvaz.

„Nacházíme se ve Lhotě u Zapadákova, kde byly diagnostikovány hned tři možné případy vztekliny. Ráno si místní žáci všimli agresivní labutě na místním rybníku, kterou veterináři neprodleně odchytili. Jako další možné případy počítají odborníci křečka jednoho z žáků a psa s kočkou z nedaleké ulice. Místní starostka prohlásila, že se ve Lhotě začne preventivně proti vzteklině očkovat, aby se předešlo dalším případům. Rovněž se zahájí odchyt toulavých zvířat. Detaily se dozvíte v následující reportáži.“

Ve zmíněné reportáži už jenom slečna reportérka akčně popisovala, co všechno se stalo, ale také ji kousl křeček do zápěstí.

„Chudák holka,“ zavrtěla panička hlavou. Zato mně bylo spíš do smíchu. V hlavě se mi ale zrodil plán.

Ráno jsme se podle včerejší domluvy setkali v zahradním domečku na mé zahradě. Bill se ujal vedení schůze.

„Máte nějaké nápady?“ povzdechl si, z čehož bylo zřejmé, že on žádné nemá.

„Mě pár věcí napadlo,“ oznámila jsem. Potom jsem začala schválně prskat, koulit očima a hrozivě vriskat. Ostatním začal běhat mráz po zádech.

„Lily! Co se děje? Ty jsi nemocná?“ strachovala se Sissinka.

Ušklíbla jsem se. „Teď budeme nemocní všichni.“

Musela jsem se ušklíbnout ještě víc, když jsem uviděla Billův, Benův a Sissinčin nechápavý výraz.

„Včera ve zprávách ukazovali reportáž, že ve Lhotě se objevila vzteklina. A starostka Lhoty říkala, že prý začnou chytat toulavá zvířata. Můžeme simulovat, že jsme taky nemocní. Páníčci rozhodně začnou dělat to samé jako ve Lhotě,“ vysvětlila jsem kamarádům.

„To zní dobře,“ uznal Bill.

„Jenom dobře? To zní výborně!“ rozzářila se Sissinka.

Přiloudala jsem se do kuchyně. Panička měla na lince položené asi 3 tašky s nákupem a běhala po celé kuchyni.

„Lily, ty máš zase špinavé tlapičky,“ spráskla ruce, popadla moji osobní hadýrku a začala mi drhnout tlapky. Rozhodla jsem se, že využiji šance. Ohnala jsem se po paničce tlapkou a vytasila drápek.

„Co blázníš, Lily, vždyť ti jenom čistím tlapky, to ti přeci nevadí,“ uklidňovala mě panička. Já jsem ale vycenila zuby a drápkem jsem škrábla paničku do ruky.

Panička se za poraženou ruku chytla, zvedla se běžela pro dezinfekci. „Co je to s tou kočkou, vždyť čištění tlapek jí nikdy nevadilo,“ hudrovala hlasitě na celý dům, zatímco já jsem se nenápadně vytratila na zahradu.

O chvíli později mi panička na schodek u verandy odtažitě vystrčila misku s granulami a odešla, přičemž nechala otevřené dveře.

„Ta kočka je nemocná,“ prohlásila přesvědčeně, když vešla do kuchyně. „Nemocná? A proč?“ divil se páníček. „Vzteklinou! Je to ve Lhotě, včera to říkali v televizi. Určitě to chytila od nějaké toulavé kočky!“ byla panička strachem bez sebe.

„Moje panička už nám sedla na lep,“ mnula jsem si spokojeně ruce, když jsme společně se Sissinkou obědvaly v její zahradě. „Já jsem slyšela svou paničku, jak mluví s Billovým páníčkem. Prý se Bill chová nějak divně. Kouše a ohání se tlapkami,“ sdělila mi a musela se rozesmát, když uviděla můj spokojený výraz. „Taky mi Bill říkal, že o našem plánu s Benem informovali celou ulici,“ pokračovala. Vyvíjelo se to více než dobře.

Během dne panička hlásila páníčkovi, čí mazlíček se ještě chová divně a rozhodla, že minimálně dva týdny se nebudu vídat se žádným zvířetem ze Zapadákov. To mi sice trochu zhatilo mé plány, ale se Sissinkou a s Billem jsme se dohodli, že se budeme potkávat v noci. Než jsme ale stihli podniknout něco dalšího, večer hlásil obecní rozhlas zprávu: „Všichni domácí mazlíčci v Zapadákově se budou povinně očkovat proti vzteklině. Veterináři také začnou odchyťovat toulavá zvířata.“ Šlo to jako po másle.

Druhý den ráno mě vzbudilo, jak mi někdo cloumá ramenem. „Lily, vstávej!“ doléhala netrpělivě Sissinka. „Všichni někam odchází se sítěmi. Musíme se podívat, co se děje!“

Na návsi stála asi tři hasičská auta, myslivci s loveckými psy a puškami. Všude kolem byl rámus a všichni po návsi běhali sem a tam. Z davu na nás koukala Billova a Benova tvář. Prokličkovali jsme mezi lidmi a protáhli jsme se až k nim.

„Jdete s námi, nebo s páníčky?“ křičela Sissinka.

„A kam jdete vy?“ nakláněl se k nám Bill, abychom ho dobře slyšely.

„Jdeme na vlastní pěst. Zkusíme najít Vořechy,“ vysvětlila jsem jim. Bill s Benem kývli a protože je páníčci nechali čekat dál od nich, navzájem si strhli vodítka a přidali se k nám. Najednou se ozval povýšený hlas starosty.

„Vážení, rozdělte se na dvě skupiny! Jedna půjde do lesa na západ a druhá na východ! Musíme je všechny pochyťat!“ vydával namyšlené rozkazy na všechny strany.

Mezitím, když se zapadákovští obyvatelé rozdělovali na dvě skupiny, zasvítily v keři žluté, zlověstné oči, které následně zmizely.

„Margot,“ vyhrkla jsem. „Pojď!“ Chytila jsem Sissinku za packu.

„Co děláš?“ zaječela a sledovala svoji bílou srst, jak se postupně špiní.

„Viděla jsem Margot, jak se schovává tam v keři. Vořeši určitě něco chystají. Nesmíme ztratit stopu!“ vysvětlila jsem jí rychle. Sissinka se mě pustila a rozběhly jsme se, jak nejrychleji jsme dokázaly. Bill a Ben nás okamžitě zaregistrovali a vydali se za námi.

„Kam běžela?“ vypravila ze sebe zadýchaně, když jsme doběhli až do lesa. „Já jsem ji neviděla! Jenom její oči tam v tom křoví,“ vydechla jsem. Najednou jsme zahlédly chlupatý ocas, jak mizí za stromem.

„Tam je!“ vykřikla Sissinka.

Margot nakonec zmizela v naší známé boudě, v té, ve které nás věznili, a práskla rozčileně dveřmi. Bylo jasné, že ví, že je problém. Rozhodla jsem se jednat.

„Vořeši, jste tam?“ bušila jsem na dveře. „Nerušit, probíhá schůze!“ vyštěkl na nás podrážděný hlas.

Bill nás odvedl do blízkého křoví. „Budeme je nutit ať otevřou? Oni stejně ví, že starosta po nich jde,“ váhal.

„Já bych vyrazil dveře,“ rozhodně odpověděl Ben.

„Lily?“ předala mi slovo Sissinka.

Chvíli jsem se zamyslela. „Já bych navrhovala, že by se Bill s Benem rozběhli proti dveřím. Protože už jsou určitě skoro na rozpadnutí, když s nimi Vořeši tak třískají.“

Dál už jsem pokračovat nemusela, protože Bill z Benem vyletěli z keře jako neřízené střely a se Sissinkou jsme viděly už jenom jejich obrysy v proražených dveřích.

„Co to děláte? Říkali jsme, že nemáte rušit,“ vyjel po Billovi s Benem Vector. Vstoupily jsme dovnitř.

„Ale ale,“ zaskřehotala Margot. „Kdopak to k nám přišel? To jsou ty dvě mícy! Já myslela, že táhnete proti nim,“ obořila se drzým tónem na Billa s Benem.

„Jsme to my. To si ale myslím, že je teď jedno,“ setřela ji Sissinka. Navázala jsem na ni: „V Zapadákově se šíří vzteklina. Chytají toulavé psy a kočky. Pak je všechny zavřou do útulku a budou je očkovat. Starosta s lidmi je už kousek odsud, nebude trvat dlouho, než sem dorazí. Měli byste zmizet.“

Potom nastalo ticho. Dívali se na nás jenom zmatené oči Vořečů.

Najednou jsme z venku uslyšeli hlasy a praskání větví. „Určitě tu někde musí být, viděl jsem takové tři toulavé psy, jak se schovávají v tamté boudě,“ pravil hlavní hajný Zapadáková.

„Prohledejte to tu,“ nakázal starosta.

Margot polkla. Bylo to poprvé, co jsem ji viděla v rozpacích. Bob se rozklepal, ale Vector jako vždycky zachoval chladnou hlavu.

„Musíme utéct. Hned teď!“ zašeptal Vector. Podívala jsem se škvírou v prknech ven. Starosta, hajný a všichni ostatní se blížili k nám.

Najednou něco hlasitě prasklo. Uklidnila jsem se, když jsem zjistila, že to byl Vector, který zlomil jedno prkno tvořící stěnu chaty. Škvírou jsme vylezli ven a rozběhli se.

„Támhle jsou!“ zakřičel starosta. Celá skupina odchytačů se rozběhla za námi.

Utíkali jsme, co nám nohy stačili. Najednou mě něco zašimrá na ocase. Otočím se a vidím starostu, jak mě chce popadnout. Vytasila jsem dráčky a se zavřískáním jsem na něj skočila a začala ho škrábat, až spadl na zem.

„Chyťte ji!“ vztekle zařval starosta, zatímco s hrůzou zíral na mírně krvácející ránu na svém zápěstí. Já jsem stála tváří v tvář asi dvaceti lidem se sítěmi a uspávacími puškami. Vořechy a své kamarády jsem mezitím ztratila z očí.

Odchytači se rozběhli proti mně. Vyskočila jsem na blízkou vysokou jedli a vydrápala se do výšky. Pak jsem se předními tlapkami chytla větvičky, zadními jsem se odrazila a pověsila jsem se jimi na tenkou větvičku jedle. Můj cíl byla silná větev asi deset metrů vzdáleného javoru.

Zahlédla jsem starostu a pár dalších lidí, jak se snaží vyškrábat na strom. S rychle bušícím srdcem jsem se pomalu pustila zadními tlapkami větvičky, levou přední jsem zůstala viset a pravou jsem se chytla druhé větvičky vedlejšího stromu. A pak znovu. Takhle jsem ručkovala dál a dál od odchytačů, kteří se marně snažili vydrápat na

strom. Když jsem se na ně takhle ohlížela, moje tlapka se netrefila na další větvíčku. Druhá ruka mi sklouzla a začala jsem padat k zemi.

Najednou se moje srst zachytila tenkých výstupků na větví. Předními tlapkami jsem se přitáhla a zadními se pověsila na větev, takže jsem tam teď visela jako opice. Vydrápala jsem se nahoru na větev a začala očima hledat odchytače. Upřímně jsem si oddechla, když jsem zjistila, že jsem je nejspíš setřásla.

„Lily!“ ozval se zespoda hlas. Podívala jsem se pod sebe. Koukaly na mě vyděšené oči Sissinky. Popošla jsem po větví blíž ke kmeni. Drápky jsem se zachytila kůry a opatrně slezla dolů.

„Kam ses ztratila? Báli jsme se, že tě chytí.“ Sissinka vypadala dost vylekaně.

„To je na delší povídání,“ odbyla jsem ji „Radši mi řekni, kde jsou Vořeši.“

„Vořeši utekli. Kousek odtud jsme je ztratili. Asi utečou někam dál a budou tam pokračovat ve svém byznysu. Sem se už snad nevrátí,“ vysvětlila mi Sissinka.

Kývla jsem hlavou. Vyšlo to přesně podle plánu. „Navrhuji, abychom se teď vrátili domů a pořádně to oslavili,“ řekla jsem. „To bude nejlepší.“ kývla Sissinka.

Obloukem jsme se přes les vrátili zpátky do Zapadákova. Bill a Ben na nás čekali u rybníka, kde jsme se vykoupani ve vodě, protože jsme na sobě měli spoustu špíny a bláta.

Na návsi jsme taky narazili na starostu a jeho pomocníky. Starosta, sice se šrámy a úplně špinavý, chodil pyšně od jedné klece s chycenými toulavými zvířaty ke druhé a už byl opět ve své kůži. Což znamená, že zase všechny organizoval a vydával všechny možné rozkazy.

Doma mi panička sice vynadala, že jsem porušila její zákaz opouštět náš dům za jakýmkoli účelem, ale večer jsem dostala plnou misku kuřecího masíčka. Sice jsem musela ještě spát venku, protože panička byla stále přesvědčená o tom, že by se u mě mohly projevit příznaky vztekliny, ale v zahradním domečku mi bylo více než dobře.

Druhý den mě, Sissinku, Billa a Bena vzali páničci k veterináři, kde jsme dostali injekci. Tedy očkování proti vzteklině. Život v Zapadákově se zase začal vracet do běžných kolejí. A protože firmy jako Vořech s.r.o. přesídlily jinde, všichni domácí mazlíčci v Zapadákově se stali kamarády a navzájem si pomáhali. Tak, jak je to správně.

Autor: Karolína Přibyllová

Řešení luštění

Tajenka

1. p e t r k l í č

2. j a r o

3. m a z a n e c

4. k r a s l i c e

5. b e r á n e k

6. z a j í č e k

7. k u ř á t k o

8. ř e h t a č k a

Osmisměrka

C	E	N	A	Z	A	M	Y	Z	R
U	J	K	C	B	M	R	H	B	Ě
Ř	F	W	N	Č	Á	E	Í	C	
E	Š	Á	D	I	J	R	U	K	
H	A	M	V	J	A	A	I	N	L
T	P	X	T	N	Ě	Ž	H	C	S
A	E	D	E	B	D	L	S	V	A
Č	A	K	Z	Á	L	M	O	P	R
K	T	O	R	G	P	F	B	E	K
A	K	Č	I	Č	O	K	I	S	A

Použité zdroje obrázků:

<https://www.mbank.cz/blog/post,865,provozni-doba-pobocek-a-mlinky-o-velikonocnich-svatcich.html>

<https://www.thedailymeal.com/7-things-you-never-knew-about-easter-bunny>

<https://www.delish.com/uk/food-news/a30604626/easter-food/>

<https://www.delish.com/uk/cooking/recipes/g35445616/easter-dinner/?slide=1>

<https://hobby.instory.cz/2031-velikonocni-zajicek-symbolizuje-stesti-i-cas-vymereny-zivotu.html>

<https://www.orthodoxia.cz/svati/patrik.htm>